

תת"ע 13059/02/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד חריזאת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 13059-02-23 מדינת ישראל נ' חריזאת

מאשימה	בפני אלון אופיר שופט בכיר
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מורן אטיה
נאשמים	מוחמד חריזאת ע"י ב"כ עו"ד מחמוד אלסנע

ב"כ הנאשם

בהתאם להחלטת בית המשפט העליון בפרשת מסראתי (ע"פ 5076/12 מסראתי נ. מדינת ישראל), אני מבקש כי גזר-הדין יינתן היום בהיעדר הנאשם ובנוכחותי. לא תהיה לו כל טענה עתידית ביחס לכל רכיב ענישה שיגזר עליו ובכלל זה רכיב של מאסר מותנה.

גזר-דין

רקע כללי -

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה על סעיף 10(א) בפקודת התעבורה עת נהג רכב בשטח ישראל כאשר מעולם לא קיבל או החזיק רישיון נהיגה ישראלי.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נהיגת הרכב הפרטי (לוחית רישוי ישראלית) הייתה ביום 8.11.22 בשעות אחה"צ בסמוך למעבר הגבול שליד הישוב מיתר.

הנאשם בחר לקחת אחריות מלאה על מעשיו והצדדים טענו לעונש באופן פתוח בפני ללא כל הסדר טיעון.

מתחם העונש ההולם -

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977, אתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ככל שאלה משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו

פוטנציאל הנזק מנהיגת רכב על ידי בלתי מורשה לנהיגה הוא גדול כאשר נוהג הרכב הוא בלתי מורשה לנהיגה שמעולם לא קיבל רישיון נהיגה ולא למד את חוקי התנועה.

יחד עם זאת, מעובדות כתב האישום עולה כי בפועל לא נגרם נזק כתוצאה מהתנהגות הנאשם במקרה זה, לא בוצעו על ידו עבירות נלוות, וכפי שיוסבר להלן, הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה שניתן לו כדין ב"אזור" (שטחי הרשות הפלסטינית), ובהתאם לתקנה 578ב בתקנות התעבורה, המדובר ברישיון נהיגה תקף לנהיגת רכב ישראלי בישראל לאותה דרגת הרישיון, **ובתנאי שנלווה אליו אישור המפקד הצבאי (אישוק מת"ק) שזה לא היה בידי הנאשם**, מה שגרר את תיקון כתב האישום על ידי המדינה, משיקוליה, מתקנה 578ב' לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה.

בחרתי לציין את העובדה לעיל שהועלתה על ידי ההגנה בתיק זה (ועליה לא חלקה המדינה) שכן ראוי בעיני כי להבא, תציין המדינה כבר בכתב האישום כחלק מעובדותיו את המצב המלא לפיו אוחז הנאשם כדין ברישיון זר, שכן על פני מצג שאינו נכון עולה מכתב האישום לפיו לא מורשה הנאשם כלל לנהיגה.

מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה, בנסיבות של נהג בלתי מורשה לנהיגה (שלא עבר מבחני רישוי מעולם), כעבירה בודדת, וללא נסיבות מחמירות נוספות, נקבע על ידי בית המשפט המחוז (באר-שבע) **בעפ"ת 22585-11-12 אליעזר אושורוב נגד מדינת ישראל** (להלן- פרשת אשורוב) :

"לטעמי, וגם על פי פסיקה מקבילה בה עיינתי, מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה ובין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה"

אלא שבפרשה שבפני לא מדובר בנסיבות של נהיגה "קלאסית" על ידי בלתי מורשה שמעולם לא עבר מבחן עיוני ומעשי לנהיגת רכב, ולמעשה אין לו מושג בנהיגה או חוקי התעבורה.

הנאשם במקרה זה אוחז כדין ברישיון נהיגה שהונפק על ידי הרשות הפלסטינית (הוצג על ידי ההגנה), ובהתאם לחוקי מדינת ישראל **מוכר רישיון זה לנהיגת רכב עם לוחית רישוי פלסטינית בשטח ישראל ללא כל מגבלה** והוא תקף לדרגת הרישיון הישראלית המקבילה.

רק כאשר נוהג הנהג רכב ישראלי עם לוחית רישוי צהובה, נדרש הנהג **גם** לאישור מפקד האזור (אישור מת"ק) כתנאי לתקפותו של הרישיון הפלסטיני בישראל.

במקרה זה אישור כזה לא היה בידי הנאשם ולכן מבחינה תעבורתית בוצעה עבירה על סעיף 10(א) בפקודה אך נסיבות האירוע אינן נסיבות של "בלתי מורשה" לו אין מושג בנהיגה ונהיגתו מסכנת חיים, אלא מי שלא הסדיר מול גורמי הביטחון של המדינה את נהיגתו ברכב עם לוחית רישוי צהובה.

המדובר לכן בעבירה שהיא בעלת אופי בטחוני יותר מאשר בעלת אופי תעבורתי.

השאלה הרלוונטית היא, האם מתחם הענישה שנקבע וצוטט לעיל ביחס לסיטואציה של בלתי מורשה במקור לנהיגה, מתאים גם לנסיבות שפורטו לעיל?

האם נכון שרכיב של מאסר מותנה עד לשנת מאסר בפועל יהיה חלק ממתחם הענישה בנסיבות, שעה שבכתב אישום תעבורתי עסקיני, ומטרת האכיפה היא מניעת סכנה למשתמשי הדרך אגב צמצום הסיכוי לגרימת תאונות דרכים.

האם הנסיבה הנוספת, בעלת האופי הביטחוני, צריכה לקבל משקל עת ייקבע מתחם ענישה לעבירה שביצע הנאשם בנסיבותיה.

לאחר ששקלתי את השאלות לעיל, הגעתי למסקנה ולפיה לא ניתן לייצר הפרדה מלאכותית בין הנושא התעבורתי ובין הנושא הביטחוני שמלווה אותו בנסיבות של פרשה זו.

הרשות המחוקקת של המדינה הגדירה תוקף לרישיון שהתקבל ב"איזור" כאשר הנהג יושב מאחורי הגה של רכב ישראלי רק כאשר נלווה אליו אישור של גורם בטחוני.

מדינת ישראל החליטה לקשור את תוקפו של רישיון הנהיגה לבדיקה הבטחונית של אוחז הרישיון, וקיים אינטרס ציבורי מובהק כי פעולה זו תבוצע, ואכיפה אפקטיבית כלפיה תתבצע כאשר סקציה משמעותית תהיה תלויה כלפי המפרים הוראת חוק זו.

בנסיבות אלה, לחלוטין לא ברור לי מדוע תיקנה המדינה את כתב האישום המקורי שם יוחסה לנאשם עבירה בעלת אופי בטחוני לגביה ראוייה בעיני קביעת מתחם שיש בו רכיב של מאסר ממשי, לעבירה קלה משמעותית בעיני על סעיף 10(א) בפקודת התעבורה.

צמצום הענישה או גבולות המתחם בשל היות הנהג מורשה לנהיגת רכב בישראל מתוקף מעבר המבחנים ב"איזור", היא הגיונית על פניו נוכח הצמצום שבסיכון לגרימת תאונה, אך מנגד, יוצר מי שנוהג בישראל רכב ישראלי ללא אישור בטחוני, סכנה מסוג אחר שאין היא פחותה בחומרתה מהסכנה לגרימת תאונה.

יוצא כי המאזניים חוזרות ומתאזנות באופן בו עתירת המדינה למתחם הכולל מאסר מותנה עד שנת מאסר, רלוונטי גם בסיטואציה המתוארת בכתב אישום זה.

אני סבור כי מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל לצד פסילה מיכולת לקבל רישיון בין 6 ועד 60 חודשים, הוא מתחם סביר המתאים לעבירות שבוצעו בנסיבות שתוארו לעיל.

ביחס לנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הודה ולקח אחריות, יש לקחת נתון זה לזכותו.

הנאשם נעדר כל עבר תעבורתי או עבר פלילי בישראל.

מדובר במי שעובד בענף הבנייה בישראל, יש לו רישיון עבודה בארץ ועל פניו לא מדובר במי שנכנס לישראל כדי לבצע עבירות אלא מי שנכנס לצורכי עבודה.

בנסיבות לעיל חלקו הנמוך של מתחם המאסר (כלומר רכיב של מאסר מותנה לתקופה קצרה) הוא עונש הולם, לצד רכיב של פסילה בפועל מיכולת לקבל רישיון נהיגה בישראל ועונשים מותנים עם קנס.

מכל האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך ₪ 400 או 4 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

את התשלום ניתן יהיה לשלם כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין.

לידיעתך, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם להחלטה/גזר הדין שנקבע ובהתאם לתשלומים שקבע בית המשפט.

עליך לשלם את חוב הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או**

בטלפון 073-2055000

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לידיעתך: בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב.

למידע נוסף ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע והשרות הטלפוני בטלפון מספר 35592* או בטל' מספר 073-2055000.

2. פוסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.

פסילתו של הנאשם תימנה **מהיום** ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.

על רישיון זר אדגיש כי פסילת הנאשם חלה על יכולתו לקבל או להחזיק רישיון ישראלי ואינה חלה אותו אוחז הנאשם.

3. פוסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

4. הנני גוזר על הנאשם 1 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה

של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה עם רישיון נהיגה שאינו תקף ביחס לעבירה מסוג הזמנה לדין והכל תוך 1 שנים מהיום.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ג, 10 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.